

- artikel 19, stk. 3, sammenholdt med artikel 19, stk. 8, i såvel direktiv 2009/72/EF som direktiv 2009/73/EF
- artikel 19, stk. 5, i direktiv 2009/72/EF såvel som i direktiv 2009/73/EF
- artikel 37, stk. 1, litra a), og artikel 37, stk. 6, litra a) og b), i direktiv 2009/72/EF og artikel 41, stk. 1, litra a), og og artikel 41, stk. 6, litra a) og b), i direktiv 2009/73/EF.
- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet vedrører en mangelfuld gennemførelse af direktiv 2009/72 og direktiv 2009/73 om henholdsvis det indre marked for elektricitet og for naturgas i Tyskland ved Energiewirtschaftsgesetz (EnWG). Ifølge Kommissionen er den gennemførelse, der er foretaget ved EnWG, ikke fyldestgørende på fire punkter. For det første er definitionen af en vertikalt integreret virksomhed, som er afgørende for, hvilke virksomheder, der er omfattet af i direktivernes adskillelsesregler, kun gennemført i tyske ret i begrænset omfang. For det andet er bestemmelserne om afkølingsperioder med hensyn til ansættelsesmæssige ændringer inden for vertikalt integrerede virksomheder ikke fuldt ud blevet gennemført. For det tredje er også de bestemmelser, der forbyder visse andele i eller finansielle fordele fra virksomheder i en vertikalt integreret virksomhed, kun i begrænset omfang gennemført. Endelig tilsidesætter den i EnWG fastsatte tildeling af beføjelser den enekompetence for de nationale regulerende myndigheder, som er fastsat i direktiverne.

Ifølge Kommissionen er der således tale om en tilsidesættelse af artikel 2, nr. 21), i direktiv 2009/72/EF, artikel 2, nr. 20), i direktiv 2009/73/EF, artikel 19, stk. 3, sammenholdt med artikel 19, stk. 8, i såvel direktiv 2009/72/EF som direktiv 2009/73/EF, artikel 19, stk. 5, i såvel direktiv 2009/72/EF som direktiv 2009/73/EF, artikel 37, stk. 1, litra a), og artikel 37, stk. 6, litra a) og b), i direktiv 2009/72/EF samt artikel 41, stk. 1, litra a), og artikel 41, stk. 6, litra a) og b), i direktiv 2009/73/EF.

⁽¹⁾ EUT 2009, L 211, s. 55.

⁽²⁾ EUT 2009, L 211, s. 94.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgerichts Düsseldorf (Tyskland) den 16. november 2018 — Ferrari S.p.A. mod DU

(Sag C-720/18)

(2019/C 54/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgerichts Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ferrari S.p.A.

Sagsøgt: DU

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det ved bedømmelsen af spørgsmålet om, hvorvidt en brug i henseende til art og omfang er reel som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 2008/95⁽¹⁾, for et varemærke, som er registreret for en bred varekategori — i den foreliggende sag køretøjer, navnlig automobiler og dele hertil — men som faktisk kun benyttes for et særligt markedssegment — i den foreliggende sag dyre luksussportsvogne og dele hertil — markedet for hele den registrerede varekategori, der er afgørende, eller kan det særlige markedssegment lægges til grund for bedømmelsen? I tilfælde af, at brugen for det særlige markedssegment er tilstrækkelig, skal varemærket da i forbindelse med en ugyldighedssag på grund af fortabelse opretholdes for så vidt angår dette markedssegment?

- 2) Udgør varemærkeindehaverens salg af brugte varer, som varemærkeindehaveren allerede har markedsført i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, en brug af varemærket som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 2008/95/EF?
- 3) Bliver et varemærke, som ikke kun er registreret for en vare, men også for dele af denne vare, benyttet med retsbevarende virkning også for varen, når denne vare ikke længere sælges, men tilbehørs- og reservedele, der er mærket med varemærket, fortsat markedsføres til brug for varen, som er solgt tidligere og mærket med varemærket?
- 4) Skal der ved bedømmelsen af, om der foreligger en reel brug, også tages hensyn til, om varemærkeindehaveren, ganske vist uden at benytte [org. s. 3] varemærket, tilbyder visse tjenesteydelser for de allerede solgte varer?
- 5) Skal der ved prøvelsen af brugen i den pågældende medlemsstat (i den foreliggende sag Tyskland) som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 2008/95/EF i henhold til artikel 5 i statsaftalen mellem Tyskland og Schweiz af 13. april 1892 om gensidig patent-, mønster- og varemærkeskyttelse også tages hensyn til brug af varemærket i Schweiz?
- 6) Er det foreneligt med direktiv 2008/95/EF ganske vist at pålægge varemærkeindehaveren, som risikerer fortabelse af varemærket, en omfattende oplysningsbyrde for brugen af varemærket, mens risikoen for, at der ikke kan føre bevis, imidlertid pålægges den part, der har fremsat begæring om fortabelse?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22.10.2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT L 299, s. 259).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den
16. november 2018 — Ferrari S.p.A. mod DU**

(Sag C-721/18)

(2019/C 54/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ferrari S.p.A.

Sagsøgt: DU

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det ved bedømmelsen af spørgsmålet om, hvorvidt en brug i henseende til art og omfang er reel som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 2008/95 (¹), for et varemærke, som er registreret for en bred varekategori — i den foreliggende sag køretøjer, navnlig automobiler og dele hertil — men som faktisk kun benyttes for et særligt markedssegment — i den foreliggende sag dyre luksussportsvogne og dele hertil — markedet for hele den registrerede varekategori, der er afgørende, eller kan det særlige markedssegment lægges til grund for bedømmelsen? I tilfælde af, at brugen for det særlige markedssegment er tilstrækkelig, skal varemærket da i forbindelse med en ugyldighedssag på grund af fortabelse opretholdes for så vidt angår dette markedssegment?
- 2) Udgør varemærkeindehaverens salg af brugte varer, som varemærkeindehaveren allerede har markedsført i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, en brug af varemærket som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 2008/95/EF?